

GJENLØSNING VED KRAFT

 Tusen hjertelig takk. God kveld venner. Det er et privilegium å være her i kveld, å tale til dere igjen i Navnet til vår kjære Jesus Kristus. Og det er alltid et privilegium å møte Guds folk, hvor som helst, og å tale om det mektige Navnet Jesus.

² Jeg setter virkelig pris på den sangen vår broder nettopp sang. Det, det er min favoritt. I den tiden da de prøver å gjøre Jesus til bare knapt en profet, eller en god mann, eller en lærer, den bringer virkelig fram Hans Guddommelighet, det Han var. Og jeg tror at Han var . . .

³ Det var aldri En som Ham på jorden, vil aldri bli. Han var Immanuel. Han var Alfa, Omega; begynnelsen og enden; Han som var, som er, og skal komme; Davids Rotskudd og Ætt; Morgenstjernen. I Ham bodde Guddommen. I Ham var Gud.

⁴ “Gud var i Sin Sønn, i Kristus og forlikte verden med Seg Selv.” Jesus sa: “Det er ikke Meg som gjør gjerningene, men det er Min Far som bor i Meg. Min Far og Jeg er ett”, Gud manifestert i kjød. Hvilken fantastisk åpenbaring av Guds kjærlighet til oss, Han ville åpenbare Seg Selv og komme ned og ta bolig i menneskelig kjød, for å kunne ta bort synd og sykdom fra menneskeheten, og gjenløse oss tilbake til Faderen. Det er underfullt, er det ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vi setter virkelig pris på det.

⁵ Vel, i går kveld, jeg tror jeg må be om unnskyldning på en måte. Jeg . . . Billy tok meg litt raskt i går kveld, fordi det var en litt . . . jeg ble svak. Men de møtene, skjelningen, og ingen vil noen sinne forstå hva det er, med mindre det bare . . . Du må komme inn i det, for å forstå det, ser dere. Det er helt umulig å prøve å forklare det. Det finnes ikke noen—noen måte en kunne gjøre det på. Det er bare en opplevelse som—som ingen kjenner til, bare de som går igjennom det. Hva det gjør med menneskeheten, hva det gjør med en mann, det suger selve livet ut av ham!

⁶ Vel, man lever i to verdener. Man er i en verden *her*, og man er i en verden *der*, når en er sammen med noen andre, for kanskje femti år siden; og man kan være sammen med noen, mange år fra i dag, som vil komme; og likevel innser man at man står på plattformen her, og man taler noe som skjedde for mange, mange år siden; kanskje uker siden, måneders siden; et annet land, et annet sted eller noe. Og så prøver man å holde seg rett i det og tenker; skal si deg, det er litt av noen saker. Men Herren har velsignet oss så langt i det, og vi er veldig glade og stoler nå på at Gud vil bli forherliget ved møtet.

⁷ Nå, i møtene i kveld tenkte jeg, mens vi bare er en liten håndfull med mennesker sammen. Møtene våre blir bare

annonsert lokalt her, og det er bare for lokalbefolkningen. Og før vi går inn i hoveddelen av møtene, jeg tenkte i dag at jeg ville prøve å bringe litt av den gammeldagse undervisningen fra Bibelen til folket; slik at når den store begivenheten kommer, dersom Gud sender det til oss, så vil vi kunne forstå det bedre.

⁸ Når alt kommer til alt er Guddommelig helbredelse bare agnet på kroken, for å fange fisken, som dere vet. Det er bare det som . . . Fisken napper i agnet og sitter da på kroken. Så vår hoved . . . Vår eneste hensikt er dette, at sjeler blir vunnet til Jesus Kristus.

⁹ Hvis Gud helbredet deg i kveld, kan du bli syk igjen før du dør. Du kan bli syk igjen i løpet av et år fra nå eller to år fra nå. Men bli syk om en uke fra nå eller en dag fra nå. Jeg vet ikke. Men det er én ting som er sikkert, du vil måtte forlate denne verden en av disse dager, for dette er bare provisorisk.

¹⁰ Men den sjelen som noen gang kommer i kontakt med Den Hellige Ånd og blir født på ny, da har du Evig Liv. Uansett hva som skjer her, vil du aldri forgå. Jesus sa: "Den som hører Mine Ord, tror på Ham som har sendt Meg, har", det er nåtid, "evig Liv, skal ikke komme for dommen; men har", fortid, "gått over fra døden til Livet." Det ville gjøre oss alle til metodister og begynne å rope, (ville det ikke?) det er riktig, å tenke på det, at Gud har gjort det. Nå, det er ikke mitt ord; det er Hans, Johannes 5,24.

¹¹ Johannes 6, sa Jesus: "Den som eter Mitt kjød og drikker Mitt Blod, har evig Liv; og Jeg vil reise ham opp på den siste dag." Det er riktig. "Den som eter Mitt kjød og drikker Mitt Blod, har", det er nåtid, "evig Liv". Nå, dette "evige", det varer ikke bare fra en vekkelse til en annen, men varer gjennom Evigheten.

¹² Og nå, for noen av dere forkynnere som sitter i nærheten, som vet at det evige "Livet" kommer fra det samme ordet som betyr "Guds Liv." Ordet Zoe, gresk ord som betyr "Guds Eget Liv."

¹³ Da blir vi en sønn eller en datter av Gud, et avkom av Gud, med del av Guds Liv i oss. Vi kan ikke forgå noe mer enn Gud kan forgå, uansett. Så, vi har evig Liv og vil bli reist opp på den siste dag. Er det underfullt? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det ville få baptister, metodister til å håndhvilse på hverandre og rope. Ville det ikke? Det er sikkert. Det er riktig.

¹⁴ Det er det gode med den gammeldagse religionen. Den får bare alle til å sitte sammen og elske hverandre. Det er sikkert. Tar alle ulikhetene bort, skaper nye skapninger. Det vil få en—en med smoking-jakke og en med arbeidsskjorte til å legge armene rundt hverandre og si: "Broder, hvordan går det med deg?" Det er riktig. Ja visst. Det vil få en med silkekjole og en med bomullskjole til å legge armene rundt hverandre og si: "Søster, jeg elsker deg." Det er hva det gjør. Det gjør det visst, bare river ned forskjellen. "Rik eller fattig, bundet eller fri, vi er alle ett i Kristus Jesus."

¹⁵ Søndag, i tabernaklet, hvilket jeg ser det er en hel gruppe av tabernakel-mennesker som sitter her, vi hadde—vi hadde en—en søndagsskoleundervisning om “gjenløsningen ved blodet.” Og jeg ble så involvert i det at jeg føler det som jeg fremdeles er i en annen sfære et sted, om: *Gjenløsning ved blod*.

¹⁶ Og i kveld, etter at familien hadde reist og hadde kommet bort hit tidlig, for å få hørt sangmøtet og så videre, var jeg i rommet. Og virket som . . . Jeg begynte å lese i Skriften, og jeg fant noe. Jeg tenkte: “Vel, om Herren vil, vil jeg bare snakke en liten stund om det i kveld.”

¹⁷ Det er, *Gjenløsning ved blod*, søndag. Nå i kveld vil jeg tale om *Gjenløsning ved kraft*. Og i morgen kveld vil jeg tale om *Gjenløsning i fylde*, (det vil si, om Gud vil), i *glede*. I blod, i kraft og i glede; gjenløsning!

¹⁸ Og for å trekke dette ut . . . Nå, mange mennesker, som fine, utdannede lærde vet hvordan å bryte igjennom og formidle slike åpenbaringer, kanskje for *dette* eller *det* eller noe annet. Men jeg, jeg er litt som en av disse ulærde predikant-typene som er . . . Det eneste jeg vet å gjøre, for å være sikker på at jeg er ganske nær det rette i alle fall, er å gå til skyggene. Hvis jeg begynte å gå mot veggen, og lyset på *denne* siden, kunne jeg vite hvordan, omtrent akkurat hvordan jeg så ut; om jeg var et fribent dyr, eller—eller fugl, eller hva det var, hvis jeg ser hva slags skygge jeg reflekterer.

¹⁹ Nå, Det gamle testamentet var en skygge av Det nye testamentet. Det var negativten. Slik som månen, mot solen; solen skinner på månen, reflekterer lyset til jorden. Og jeg simpelthen elsker Det gamle testamentet! Det er bare så fullt av lignelser som det, eller, som det kan bli. Nå, det fullkomne . . .

²⁰ I 1. Mosebok, da Gud skapte solen først, deretter månen, den månen og solen representerer Kristus og Menigheten. Akkurat som solen kommer opp i sin kraft og herlighet; og når den går ned, reflekterer den sitt lys til månen, i mørket, å gi lys på jorden mens solen er borte. Jesus, da Han reiste, gikk Han inn i Herligheten og reflekterte Sitt Lys tilbake på Menigheten; for å gi Menigheten Lys fra Evangeliet inntil Han vender tilbake, åh, du, og så vil de bli gift. Det vil bli underfullt. Det vil bli ett stort Lys fra månen og . . . “Lammet er dets lys.” De trengte ikke mer sol i Byen.

²¹ Nå, for et lite tilbakeblikk, la oss gå tilbake til 2. Mosebok. Og jeg håper dere ikke blir lei av å høre meg tale i 2. Mosebok.

²² En gang, i menigheten min tvers over elven, talte jeg tror jeg omtrent ett år og seks måneder om Job, hver kveld. De kom tilbake; jeg tok bare et lite utdrag om Job og fortsatte videre, vi fikk det til å passe igjennom Bibelen.

²³ Ethvert Skriftsted passer sammen. Det er ingen motsigelser i Guds Ord. Nei, sir. Enhver del, fullkomment! Den eneste

Boken som noen gang er skrevet som er inspirert på den måten, som fullkomment kan . . . Skrevet av mange skribenter og mange hundrevis av år fra hverandre; og hver og en av dem, ved Den Hellige Ånd som taler, passer nøyaktig sammen. Det er grunnen, vedrørende alle disse ekstra bøkene, makkabeerne og slikt, det stemmer ikke overens med Dette, så jeg aksepterer ikke det. *Dette er Guds Ord for meg.*

²⁴ Og en kvinne skrev et brev til meg og sa . . . Jeg forkynte; Job på askehaugen. Hun sa: “Broder Branham, du har vært, hatt Job på askehaugen omtrent lenge nok, synes du ikke? Vært der omtrent seks uker.” Sa: “Ja, vil du noen gang få ham vekk fra askehaugen?”

²⁵ Vel, jeg sa: “Når Den Hellige Ånd slutter å drive Ordene ut derfra, antar jeg at jeg bare må slutte å tale om det.” Men så lenge Han har latt meg fortsette å tale om ham på askehaugen, vel, så har jeg holdt meg rett til det; og sjeler har blitt frelst.

²⁶ Så, slik som evangelisten som kom til byen. Han talte, en kveld talte han om omvendelse. Den neste kvelden talte han om omvendelse. Den neste kvelden talte han om omvendelse. Etter rundt fire eller fem kvelder møtte diakonstyret ham og sa: “Broder, kan du ikke tale om noe annet enn omvendelse?”

²⁷ Sa: “Åh, jo. La alle samme omvende seg først, så vil jeg tale om noe annet.” Så det er en—en god tanke. Når de alle sammen omvender seg, så kan vi tale om noe annet. Ja vel.

²⁸ For et lite tilbakeblikk nå, for de, eller spesielt de som ikke var i Tabernaklet søndag formiddag. Vi vil gå tilbake til det 12. kapitlet. Men vår hovedtanke i kveld er i det 14. kapitlet og begynner med det 13. verset av 2. Mosebok. Nå, vi stoppet ved det 10. verset, søndag formiddag, ved “*gjenløsningen ved blod.*” De fleste av dere kjenner til historien, er jeg sikker på.

²⁹ Nå, vi vet at vi kunne bla om sidene på denne Boken og bla i disse sidene. Men det er kun Én som kan åpne Boken, det er Jesus Kristus.

³⁰ Johannes så Boken. Den var forseglet. “Og han gråt fordi det var ingen i Himmelen som kunne åpne Den, ingen på jorden, ingen under jorden. Men det var et Lam som hadde blitt slaktet fra verdens grunnleggelse, som kom og tok Boken fra den høyre hånden til Ham som satt på Tronen, og åpnet seglene og—og åpnet Boken, løsnet seglene på den. Og Han var verdig, for Han hadde blitt slaktet fra verdens grunnleggelse.”

³¹ La oss tale til Ham i kveld og be Ham om å åpne Den for oss akkurat nå.

³² Nå, gode, kjærlige Far, vi kommer til Deg, henvender oss til Deg først i Jesu Navn. Ber nå, at, idet vi står her i ly under dette taket i kveld, mens stormen raser på utsiden, regnet pisker og slår, vi er så takknemlige for å ha Guds hus å komme inn i. Og vi

er takknemlige for at det er et tårn, et skjulested. Du sa: “Herrens Navn er et mektig tårn, de rettferdige løper til det og er trygge.” Vi er så glade for at vi kjenner Herrens Navn, og har kommet inn i Det.

³³ Nå ber vi om at Du må åpne dette Ordet for oss i kveld, Far. Må Den Hellige Ånd komme og gå inn i Ordet. Omskjær leppene til denne fattige, ringe tjeneren og hjertene til de som vil høre på, Dine barn. Og må Den Hellige Ånd bare ta Guds Ord og plassere Det inn i ethvert hjerte, nøyaktig der Det behøves. Velsign oss nå. Forny våre sinn i kveld, i Din Ånd. Bli herliggjort gjennom møtet. Frels de fortapte. Helbred de syke. Bring Hjem de frafalne, Herre. Og vi vil gi Deg æren, for vi ber om det i Ditt Navn, til Din elskede Sønn, Jesus. Amen.

³⁴ Slå nå opp til det 10. verset av det 12. kapitlet av 2. Mosebok. Vi leste, “*gjenløsningen ved blod*”, hvordan Gud hadde bestemt at et lam skulle slaktes i hvert hus, hvordan det ikke skulle være noe til overs.

³⁵ Dommene hadde falt, og den siste dommen var nå klar til å inntreffe. Gud skulle oppfylle Sitt Ord til punkt og prikke. Og alle de dommene der tilbake var et fullkomment tegn, eller et fullkomment bilde på dommene som er klar til å inntreffe nå.

³⁶ Og hvis dere legger merke til det, før dommen falt. Nå, forkynnere kan være uenige med meg i dette, noe som er helt i orden. Men før dommen begynte å ramme Egypt, sendte Gud Israel til Gosen. De var i Gosen, og ingen plage falt på dem. Et fullkomment bilde på Menigheten som blir båret over, gjennom trengselstiden, ser dere. Ja vel.

³⁷ Så ved den siste plagen som rammet jorden der eller rammet Egypt, var død. Alle dere Bibellesere her som kjenner søndagsskoleundervisningen deres og så videre, har studert dette, kanskje, mange ganger. Men død var den siste fienden som rammet Egypt.

³⁸ Og den siste fienden som vil ramme menigheten nå er død, åndelig talt. De som ikke vil følge Kristus i—i dåpen i Den Hellige Ånd, vil åndelig tørke opp og dø; menighetene, dere kan se det nå. Etter at mange, mange store vekkelsers og evangelisters har reist gjennom landet, og, likevel, blir menigheten, det vil si, menighetspolitisk sett, blir verre hele tiden. Dets medlemmer lever rett og slett akkurat slik de har lyst til, gjør hva de vil, og likevel kaller de seg kristne, og sier det er helt i orden.

³⁹ Å være en *kristen*, betyr å være “Kristus-lik.” Gå ikke noe sted du ikke vil være hvis Kristus kom. Si ikke noe du ikke vil si når Kristus kommer. Gjør ikke noe du ikke vil gjøre når Kristus kommer. Tenk ikke noe du ikke vil tenke når Kristus kommer. Hold ditt ene motiv, ditt hjerte sentrert på Golgata. Amen. “Vandre i Lyset, slik Han er i Lyset, og vi har fellesskap med hverandre og Blodet til Jesus Kristus, Guds Sønn, renser oss

fra all urettferdighet.” Det er metodister, baptister og oss alle sammen, gjør oss alle ett i Ham.

40 Nå, det siste, det siste var døden. Og før døden kommer, ble det tilveiebrakt en forsoning for døden, for alle som ønsker å unnfly den.

41 Og det ble tilveiebrakt en forsoning før den første ødeleggelsen, av verden før syndfloden. Gud hadde en predikant som forkynte rettferdighet, Noah, og han forkynte ett hundre og tjue år, for at folk skulle komme inn i arken. Og de som bevisst nektet å gå, var det ikke noe tilbake foruten dom.

42 Og, i dag, mennesker som nekter å vandre i Kristi Lys, dere har avvist nåden, så det er ikke noe igjen utenom dom. Det er alt. Det er kun høyre og venstre side, den eneste veien du kan gå. Og du tar ditt valg.

43 Nå, vi ser, før den—den store, forferdelige natten kom, da Israel fikk påbudet. Og vi har allerede gått igjennom det, å drepe lammet.

44 Gud førte Sin menighet til utgangen, for å føre den ut av Egypt, inn i det lovede land. Jeg liker det. De skulle over for å ta landet i eie. Gud ga dem landet, og likevel var det helt inngjerdet med store, kraftige bygninger og gjerder. Og murer rundt Jeriko, så hestevogner kunne ha kappløp rundt den. Og bare tenk på det, likevel sa Gud: “Jeg har gitt det til dere. Det er deres.” Men de måtte renske opp, renske det opp.

45 Og det er det Gud har gjort i dag. Han har gitt hver og en av dere som ønsker Den, dåpen i Den Hellige Ånd. Men du må gå inn, ta Den i eie, det er alt. Bekjemp forskjellene og riv ned murene, og kom deg inn der og få tak i Den.

46 Du sier: “Pastoren sa: ‘Det er ikke for oss i dag.’” Bare gå rett videre forbi det. “Mor sa: ‘Jeg vil kaste deg ut hjemmefra.’” Gå rett videre forbi det. “Mannen min sa: ‘Jeg vil gå fra deg.’” Gå rett videre forbi det. Det er alt. Er nødt til å gå og ta Den i eie! Det er alt.

47 Guddommelig helbredelse er for dere alle sammen. Alle dere som sitter her i kveld med kreft, hjerteproblemer, hva enn det er, Gud har gitt løftet. Og det er ditt, men du må gå og ta det i eie.

48 Nå sier du: “Vel, jeg føler meg rett og slett ikke bra.” Det har ingenting med det å gjøre. Løftet er ditt. Gud ga det til deg. Bare gå rett inn og slakt filistene, fra den ene siden til den andre. Og ta ut alle hevitene og—og amorittene, bare drep dem. Gå videre inn, ta det. Gud sa: “Det er ditt. Gå og ta det.”

49 Man Han sa ikke: “Nå, Jeg vil gå inn, gjøre ende på alt sammen, og bygge noen fine byer for dere, og gi dere det enkle liv.” Han gjør det ikke på den måten.

50 Han gir det til deg, og du har noe du må gjøre. Han er god nok til å gi deg landet, sa Han ville hjelpe deg og være med deg. Gå, ta det!

51 Og hvis du er syk i kveld, forkrøplet, blind, døv, stum, hva enn du er; gå, ta det. Gud sa det var ditt. Det er din eiendom. Gud ga det til deg.

52 Han sa til dem at Han ville gi dem det landet. Sendte en Engel foran dem, for å ta hånd om veien, føre dem til stedet der det var.

53 Se på spionene da de gikk over. Her kom ti av dem tilbake, sa: "Åh, vi kan ikke gjøre det. Det er umulig. Vel, vi er vitenskapsmenn og vi har sett nøye gjennom det. Det er vitenskapelig umulig. Vi kan ikke gjøre det."

54 Men det var to karer, den ene het Josva og en het Kaleb. De så ikke på det den vitenskapelige siden gjorde. De så på hva Gud sa. Sa: "Vi kan gjøre det." Og det er riktig. Og de brakte tilbake noen bevis på at det var et godt land.

55 Jeg er så glad for det beviset, (er ikke du?) at det er et godt Land rett over oss! [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Og vi er på vei i kveld. Halleluja! Ja vel.

56 Her var de, nå, rett før gjenløsning. Gud krevde at Israels barn, for at de skulle være sikre på at de var beskyttet, skulle drepe dette lammet. Og å stryke blodet på overkarmen, toppen av døren, slik som *dette*, og hver stolpe.

57 Og de skulle gå inn og spise dette lammet, hver bit av det; legg merke til, hele lammet, ikke bare deler av det. Hver bit av det skulle spises.

58 Noen mennesker sier: "Jeg vil bare ta *denne* delen, og jeg vil— jeg vil tro *denne* delen." Men du er nødt til å ta Det hele, enhver bit av Det. Sier: "Åh, jeg tror Han ble såret for våre overtredelser, men, 'ved Hans sår', jeg vet nå ikke om Det." Vi vil ha Det hele. Enhver bit av Det skal spises; alt sammen. Noe av Det blir tøft, men vi må spise Det uansett. Gud sa så.

59 Legg merke til det 10. verset nå.

*Dere skal—dere skal ikke la noe av det bli igjen til . . .
morgenen etter; og det som blir igjen . . . til morgenen . . .
skal brennes med ild.*

60 Og nå, ingenting av det skulle være igjen; alt sammen. Nå, Han sa: "Når dere spiser det, spis det ikke rått eller kokt i vann, men dere må spise det gjennomstekt." Og jeg liker det.

61 Folk prøver å spise Guds Ord, og de tar Det som Det var rått. Tygger på Det og spytter på Det og alt mulig annet. Sier: "Åh, jeg klarer bare ikke svelge Det. Jeg kan ikke ustå Det." Det er ikke gjennomstekt ennå. Det er alt.

62 Han sa: "Stek det med ild." Ild representerer Den Hellige Ånd. Få Gud i hjertet ditt først, og Det vil steke Det for deg.

Det er riktig. Steke Det godt, helt igjennom, krydret, da smaker Det godt.

63 Nå, du kan ikke stå på avstand slik som *dette*, på utsiden og si: “Åh, jeg, jeg vet ikke om Det er for meg eller ikke. Det kan være for tidligere tider.” Bare få Den Hellige Ånd først og se hva Guddommelig helbredelse betyr for deg da.

64 Se hva en dyptfølt religion betyr for deg da, når du har fått Den Hellige Ånd her for å steke Lammet når Den kommer. Amen. Det er riktig. Stek Lammet først. Og du må ha Ild for å steke Det med. Det skulle være grillet. Åh, du store, det er da Det er godt. Grill Det, det bare brenner ut alt . . .

65 Jeg stod her for ikke lenge siden ved en stor smelteovn, og jeg la merke til hvor varm ilden var, og det bare kokte og kokte og kokte. Og desto varmere det ble, kom alt slagget i metallene i gullet til toppen, og de skummet det av. Og de varmet opp ilden litt varmere i smelteovnen. Og så da dette kokte mer, fikk de noe annet, ssvovelkis og slikt ut fra det.

66 Det første som kom opp var skitt, som skitt og gjørme. Det neste som kom opp, var noe lignende malm, åh, noe som ikke var bra; noe kvikksølv og alt dette, det kom opp, og skummet det av. Gikk videre ned, rett ned, og det siste som de tok ut av det var ssvovelkis. Det er kråkegull.

67 Dere vet det er en masse ting i mennesker som prøver å lure hverandre når du er en kristen eller later som du er det, i alle fall. Skjønner? Men bare la Den Hellige Ånd få koke alt ut, ta—tar alt kråkegullet bort fra deg, også.

68 Kråkegull, mange mennesker drar ut til vesten og de finner litt av det, og de tror, åh, de traff en gullåre. Det skinner mer enn gull. Men det er kråkegull, har ingen verdi i seg.

69 Og nå koker de det, og det skummer alt sammen av, og bare fortsetter å koke det og koke det, inntil det er rent gull, kokt ned til ikke annet enn, ett hundre prosent gull.

70 Og det er slik Gud gjør i Sin Menighet, øser Den Hellige Ånd over Den, og koker ned der inne inntil Han får ut all verdsligheten og ulikhetene og egoismen og alt dette, inntil Han bare koker det ut av ethvert individ som vil komme til Ham. Amen.

71 Nå, da kan du spise det. Her er en annen vakker tanke her i det—i det 11. verset.

Slik skal dere ete det: Dere skal ha . . . (hør på dette) . . . hoftene ombundet, . . . (jeg liker det) . . . sandaler på føttene, . . . stav i hånden. Dere skal ete det i hast. Det er HERRENS påske.

72 Jeg liker det. Mens du spiser, vær klar til å reise. Det er saken.

73 La oss gå over til Efeserne, rundt det 6. kapitlet av Efeserne og se her hva Paulus sa om å få Menigheten klar. 6. kapitlet av Efeserne og begynner med det 14. verset av det 6. kapitlet.

Stå derfor fast, med sannheten ombundet om livet, . . . iført rettferdighetens brynje;

. . . ombundet på føttene med den beredskap til kamp som fredens evangelium gir.

Og ta framfor alt troens skjold; med det er dere i stand til å slokke . . . de brennende pilene fra den onde.

Og ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.

74 Ser dere hvordan Paulus kler opp et menneske for slagmarken, for ferden.

75 Gud i begynnelsen, ved utfrielsen av Israel, sa Han: “Nå bør dere gjøre dere klare for ferden. Når dere kommer under blodet, ta på skoene deres. Bind dere om livet. Ta staven i hånden og gjør dere klare for signalet.” Jeg liker det.

76 En mann nå, når han kommer inn i Kristus, han får på seg Evangelie-skoene sine, for å forkynne Evangeliet; frelsens hjelm; rettferdighetens brynje; binder seg om livet. Det er en . . .

77 Vanligvis, de gamle soldatene, da de satte på seg krigsrustningen, hadde de et stort belte. De hadde spent det fast, og holdt disse skjoldene over hoftene sine, for å holde fiendens spyd på avstand. Hvilken ekte lærepeng det er for oss. Og når hoften begynte å bli svak, henge nedover, skjoldet, så stramte de opp beltet sitt, førte dem stramt opp igjen.

78 Hvilket fullkomment bilde i dag, når du begynner å føle at du blir sløv eller djevelen sier: “Det har ingen hensikt.” Strekk deg ned og stram opp beltet litt; trekk opp sverdet litt strammere i hånden og gå fremover. Jeg liker det, vær klar for ferden.

79 Hver den som gikk under blodet, den kvelden, fikk påbud om å bli der, ikke gå ut før ordrene kom, om å sette i gang.

80 Og hver den som er født av Guds Ånd, kommer inn i Kristus, har evig Liv; setter på seg skjoldet sitt, brynjen sin, står klar og får ikke lov å dra før marsjordrene kommer.

81 Åh, er ikke det fantastisk? Er dere ikke glad for at dere har fått rustningen på i kveld, dere soldater? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

82 Pleide å ha en sangleder på Tabernaklet, vår kjenningsmelodi var:

Kampen pågår, O kristne soldater,
 Front mot front i fast geledd.
 Våpnene blinker, vimplene vaier,
 Om rett og galt det kjempes nå;
 Kampen pågår, bli ei trette,
 Vær sterke og i Hans makt hold fast;
 Er Gud for oss, Hans banner over oss,
 Skal vi synge seierssangen til slutt.

⁸³ Mange av de gamle hellige har gått i graven. Men en av disse dager, over der i en ny verden, når de kommer fram til det lovede Land, vil korsets banner være over oss, og vi vil synge seierssangen. Når vi sitter ved Bryllupsmåltidet den kvelden, rundt bordet, det store bordet, kanskje hundre tusen miles langt, med de Blodrensede hellige sittende rundt der. Jeg vil gå nedover langs bordet og håndhilse på hver og en av dem, amen, med fryderop. Vil du høre meg rope? Vent til jeg kommer over dit; følg med på meg da. Jeg er ikke stor nok, ennå, for dette.

Men, legg merke til, på marsj nå. Gjør dere klare. Vi skal reise.

⁸⁴ Her er et sørgelig bilde, før vi går over til den ordentlige undervisningen vår, som vi finner i det 38. verset der. Hør her.

Og en blandet folkemengde dro opp med sin flokk. . .

⁸⁵ Det var der Israel gjorde en feil. Det overnaturlige hadde skjedd. Et uomvendt folk som fulgte etter på grunn av det overnaturlige, fikk dem til slutt i vanskeligheter. Og videre ned, legger vi merke til her ved omtrent det 42. verset og det 43. verset. Herren talte til Moses, sa, at: "Ingen andre enn de som var ofret . . . kunne spise offeret", rettere sagt, "men de som var omskåret. Ingen fremmede, ingen utenforstående, ingen skulle ta det utenom de som er omskåret."

⁸⁶ Og hvilken skam vi har i dag, i denne tid, kjære venner; at når, i menigheten, alle som tilhører menigheten tar nattverd. Og det er feil. Bare de som er frelst, det er alle som er verdige.

⁸⁷ Jesaja talte og sa: "Herrens bord er fulle av spy." Sa: "Hvem skal jeg undervise Lære? De som er avvent fra brystet." Sa: "Bud må være på bud; regel på regel; litt her og litt der." "Og hold fast på det som er godt." Gud talte, visste at den tiden vi lever i, at menigheten ville være så politisk, at de ville tillate alt, folk å komme inn; så lenge de hadde navnet sitt i kirkeboken var de medlemmer, tok de nattverd.

⁸⁸ Og Bibelen sier: "Den som spiser og drikker det, uverdige, er skyldig i Herrens legeme og Blod."

Johannes, det 13. kapitlet, Jesus taler.

⁸⁹ Andre Korinterbrev det 11. kapitlet, sa Paulus, mange år senere, at: "Den som spiser og drikker dette, uverdige, skal være skyldig i Herrens legeme og Blod. La et menneske prøve seg selv",

sier han, “før han spiser.” Jeg siterer Skriften. Det er riktig. “Den som spiser og drikker, uverdigg, spiser og drikker dom over seg selv, ved å ikke akte på Herrens legeme. Og av den grunn er det mange svake og syke blant dere, og mange har sovnet inn.” Vær sikker på at du står rett med Gud.

⁹⁰ Her er det i skyggen, at, ingen andre enn de omskårne! Uansett hvor trofast han var, hvor mye han hjalp den jødiske menigheten; han måtte være en som hadde omvendt seg, måtte være en ekte omskåret troende, før han kunne ta nattverden, eller spise påskelammet. Åh, hvor langt vi har kommet på avveie i dag!

⁹¹ Nå, la oss gå raskt, da. Og Gud førte dem ut i kveld. Vi slår nå opp til det 13. verset av det 14. kapitlet.

⁹² Gud ga dem Ildstøtten til å gå foran dem. Jeg tror de hadde bildet her i kveld. Og jeg sier det med ærefrykt. Etter min oppriktige mening, mens vi er her i denne gruppen i kveld, tror jeg Den er sammen med oss i kveld. Den samme Ildstøtten som ledet Israels barn, går foran oss, utfører de samme tegn og under. Og enhver lærer her eller lærd i Bibelen vet at Engelen som fulgte Israel og ledet dem til det lovede land, var Paktens Engel, som var Jesus Kristus.

⁹³ Og, i dag, følger “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig” foran denne gruppen som du ønsker å kalle holy-rollers, hvis du vil. Ja vel. Går videre, leder fra seier til seier! Priset være Gud!

⁹⁴ I de nasjonene på den tiden ble de foraktet og hatet og avvist og forkastet av nasjonene og kalt alt mulig.

⁹⁵ På samme måte er det i dag med den sanne troende. Dere, i menighetene deres, vet dere, når du tar et standpunkt for Kristus og taler for Sannheten, sier hele menigheten: “Se på ham! Han har mistet forstanden. Han har blitt sprø.” Skjønner?

⁹⁶ Ikke bry deg om det. Følg på videre. Du har fått på deg rustningen nå. Og Blodet går foran deg; Den Hellige Ånd leder deg. Bare fortsett videre. Ikke bry deg om hva noen andre sier til deg. Se rett mot Golgata og marsjér videre. Vakkert bilde!

⁹⁷ Nå, de hadde kommet ut, gjennom, og fått. . . Og legg nå merke til, blod-gjenløsning førte dem ut av Egypt, nå måtte de ha noe annet for å føre dem videre inn i landet. Nå er de bare i begynnelsen. De hadde kommet ut, blitt omskåret, kommet under blodet og på fremmarsj. Nå hadde de kommet opp til noe. De gikk i vei der, visste at de hadde gått over fra døden til livet; visste de hadde Evig Liv.

⁹⁸ Men her er de, kommer opp nå, og vanskelighetene begynner å oppstå. Her kommer Faraos hær, forfølger dem for å ta dem. Problemene setter inn.

⁹⁹ Hør! “Gud er vår tilflukt og vår styrke, en veldig tilstedeværende hjelp i nødens stund.” Åh, jeg håper dere ser dette. Skjønner? Her er det. Vet. . . Men, lytt, 13. verset nå.

Moses sa til folket: “Frykt ikke! . . .

¹⁰⁰ Jeg elsker det. Etter at Jesus stod opp fra de døde, var Hans Ord hele tiden: “Frykt ikke.”

¹⁰¹ Det er det som er i veien med Menigheten i dag, er livredd for at du skal mislykkes. Hvordan kan du mislykkes når du er i Kristus? Du kan ikke mislykkes. Du har evig Liv. Alle demoner i helvete kan ikke ryste deg. Du har evig Liv. Jesus sa så. Så ikke vær redd for å mislykkes.

¹⁰² Du sier: “Vel, jeg er redd jeg vil bli fanatisk.” Jeg ville heller ha litt fanatisme enn å sitte stille og ikke gjøre noe. Det ville jeg visst. En mann som skal gjøre noe. . .

¹⁰³ Det er blitt fortalt om Ballards her oppe, en kar kom for å få en jobb hos ham, og han sa: “Skriv navnet ditt her.” Han tok blyanten sin for å skrive under. Han sa: “Hvor er viskelæret ditt?”

Sa: “Jeg gjør ikke. . . gjør ingen feil.”

Han sa: “Jeg kan ikke bruke deg; du kommer ikke til å gjøre noe.”

¹⁰⁴ Det er riktig. Om du ikke gjør noen feil, kommer du ikke—kommer du ikke til å gjøre noe. La oss gå, broder. Være oppe og i full gang. Jeg liker Longfellow der:

Fortell meg ikke i sørgelige numre,
Livet er ikke annet enn en tom drøm!
Og sjelen som sover er død,
Og ting er ikke hva de synes.

Sa, ja, livet er virkelig! Og livet er alvorlig!
Og graven er ikke dets mål;
Du er støv, og til støv skal du bli,
Det ble ikke sagt om sjelen.

La oss være oppe og i full gang,
Med et hjerte klar til dyst;
Vær ikke som umælende dyr som må piskes!
Vær en helt!

¹⁰⁵ Ikke vent på at folk skal overtale deg til Kristus. Stå som en mann eller en dame, ta imot Ham, og gå fremover i seier. Amen. Det er det Gud vil ha, robuste, klare soldater. Du er, veier kanskje ikke hundre og fem pund, men du kan likevel være robust, broder, og full av kraft, hvis du bare vil la Gud få Sin vei. Jeg har møtt menn som veier to hundre pund som ikke hadde et fnugg mannfolk i seg. Det er riktig. Ja vel. Legg merke til det.

. . . Moses sa til folket: “Frykt . . . ikke, dere skal bare stille dere opp og se HERRENS frelse, . . .

106 Det er godt. Bare marsjér videre. Bli ikke redd for noe. Hvis du har tatt imot Kristus som din Frelser, gå videre.

107 “Broder Branham, jeg vil ha dåpen i Den Hellige Ånd.” Bare fortsett å gå fremover. Frykt ikke.

108 Du sier: “Jeg er syk nå, broder Branham. Jeg kan ikke gå stort lenger.” Vær ikke trett. Bare fortsett å gå fremover, se Herrens frelse! Ta imot det. Bare gå videre.

109 “Hvordan skal det bli? Legen har gitt meg opp.” Nå, han har gjort så godt han kunne, men Gud har ikke gjort Sitt beste ennå. Det er riktig.

110 Bare et øyeblikk, hør på ham nå. Ja vel.

HERRENS... , som han skal fullbyrde for dere i dag. For...egypterne (forståsegpåerne, sann-... bråkmakerne)...

111 Sier: “Broder Branham, hvis jeg bare kunne slutte å røyke! Hvis jeg bare kunne slutte drikkingen! Hvis jeg bare kunne slutte med stjelingen min! Hvis jeg bare kunne slutte med å gjøre *dette*, *det* og *hint*.” Vær ikke bekymret. Bare gå videre. Gud vil ta hånd om resten av det.

112 “Hvis jeg visste jeg kunne klare det, broder Branham, ville jeg ta imot Kristus her og nå.” Ikke bekymre deg. Gå videre. Bare gå videre. Du vil se Herrens frelse!

...for slik dere ser egypterne i dag, skal dere aldri i evighet se dem igjen. (Amen. Det kommer til å falle på plass, etter en stund.)

HERREN skal stride for dere, og dere skal være en... være stille.

HERREN sa til Moses: “Hvorfor roper du til meg? Si til Israels barn at de skal dra videre. (Jeg liker det.)

113 Ikke prøv å si, si: “Vel, jeg ble medlem av menigheten, for ti år siden, broder Branham. Jeg har vært et godt, trofast medlem.” Det er fint; jeg setter pris på det. Men la oss fortsette videre i kveld. Gud fortsetter videre. Folket i dag, her, de går tilbake, de sier: “Vel, nå...”

114 Vitenskapen, for hundre og femti år siden var det en vitenskapsmann i Frankrike som sa: “Hvis et menneske noen gang kjørte i den voldsomme hastigheten av tretti miles per time, ville tyngdekraften ta ham bort fra jorden og han ville være borte.” Mhm! Tretti miles per time? Man kjører omtrent seksten hundre miles per time nå. Du hører aldri vitenskapen referere tilbake til den karen. Han var helt grei på sin tid, men de lever i en annen tid. Det er riktig.

115 Men, vi predikanter, åh, nei. “Guddommelig helbredelse? La meg nå se hva—hva Moody, Finney, Knox, Calvin, noen av dem sa

om Det.” De var helt i orden på sin tid. Men vi beveger oss videre, går fremover. Vi har noe annet.

¹¹⁶ Jesus sa i lignelsen der om såmannen, når en såmann gikk ut og sådde frø. Og noe. . . Fienden kom og sådde noe ugress i hveten. Han sa: “La dem vokse sammen.”

¹¹⁷ Dere peker alltid på hvor ond verden begynner å bli, men dere går glipp av å se hvor kraftfull Menigheten begynner å bli, på samme tid. Hun reiser Seg opp og står på marken. Åh, Hun er en liten flokk, men, broder, Gud er med Henne. Og Hun vil triumfere like så sikkert som Kristus oppstod fra de døde. Amen. Guds Menighet vil aldri mislykkes. “Helvetes porter skal ikke overvinne Den.” Viste at de ville være imot Den, men de kan ikke overvinne. Menigheten kommer til å seire, ved Jesu Kristi Blod, med en seiersmarsj. Jeg er helt sikker på dette, at Gud vil ha en Menighet uten flekk, rynke eller lyte. Amen. Jeg er så glad for det.

¹¹⁸ Nå, “Hvis jeg er i den Menigheten.” Amen. “Broder Branham, hvordan kom du inn i Den, per brev?” Nei. “Hvordan kommer du inn i Den?” Ved Fødsel; født inn i Den!

¹¹⁹ Jeg har vært i Branham-familien, det blir førti-fem år, den sjette dagen i førstkommende april, og de har aldri spurt meg om å bli medlem av familien deres. Jeg ble født en Branham. Jeg vil alltid være en Branham.

¹²⁰ Jeg ble født en kristen i Jesus Kristus. Jeg vil være en kristen, fordi Gud har bestemt det slik, ved utvelgelse. Han kalte oss, ved Sin Egen elskede Sønnns nåde. Vi tok imot Ham og fikk Evig Liv. “Ved ett håndtrykk”? “Ved ett medlemsskap”? “Ved ett brev”? “Ved én Ånd ble vi alle døpt inn i ett Legeme, Jesus Kristus”, og der ble vi medborgere av Riket.

¹²¹ Jeg tenkte i dag, mens jeg var avsides og ba, at hvordan det er denne tiden som vi vil måtte svare for. Jeg vil ikke måtte svare for generasjonen som var før meg eller generasjonen som vil være etter meg. Men i Dommen vil jeg stå med denne generasjonen. Og jeg sa: “Se der, et kvinnebilde på plakaten, drikker øl eller noe annet, stod hun var ‘åndeløs’ eller noe.” Jeg sa: “Ja, og Livløs også.” Ja vel. Slik er det. Jeg sa: “Hvilken skam!”

¹²² “Med all forkynnelsen”, sa jeg, “noen ganger virker det”, jeg fortalte min kone, jeg sa, “noen ganger virker det som det ikke gjør noen nytte. Men jeg er nødt til å være advarselens røst likevel, uansett hva folk gjør med det. Jeg er nødt til å forkynne Evangeliet likevel, og vitne om oppstandelsen og Jesu Kristi Kraft.” La dem fornekte Det, og snu ryggen til; Gud vil dømme dem i Dommen for det. Jeg er bare ansvarlig for å forkynne, og andre forkynnere også som forkynner Evangeliet.

¹²³ Nå, jeg bare elsker Det. Legg merke til dette: “Gå fremover nå”, og dere vil se Guds herlighet. Men hør, det 16. verset nå. Vi leser dette.

Men . . . løfte opp staven, . . .

¹²⁴ “Staven”, det var domsstaven. Nå, det var ikke Moses’ stav. Det var Guds stav. Hvis du vil legge merke til, Moses, han tok den staven, han holdt den opp slik som *dette*, lopper kom. Han holdt den over vannet, det ble til blod. Det var Guds domsstav. Og den samme staven . . . Få tak i det! Den samme staven var den han slo klippen med; og en kløft oppsto på siden av klippen og vann kom ut av klippen.

¹²⁵ Nå, den klippen var Kristus, og det var Guds dom. “Den dagen dere spiser av det, skal dere dø.” Slo Kristus på Golgata, og betalte den bitre, grusomme død. Intet menneske kunne noen gang beskrive hva det var eller vil noen gang gjøre det. Der la Gud all den Guddommelige dommen på Ham, slo Ham i siden, da kom det ut fra Hans side vann og Blod og Ånd, for vår gjenløsning.

¹²⁶ Hvordan mennesker maler Hans bilde, noen ganger, med en kappe rundt Seg eller noe annet, på korset. Det stemmer ikke. De utsatte den Mannen, for så mye nedverdiggende, og vulgært som de kunne; men Han måtte bli det. Der var Han, den høyeste og mest trofaste i hele verden, som noen gang har vært eller vil komme. Og så blottstilt, naken, på korset; såret, slått, blødende; klyser av spytt fra spotterne rant nedover ansiktet Hans; en latterliggjørende tornekrone på hodet Hans. Men det var da Han beseiret død, helvete, synd, sykdom og graven, og betalte prisen for oss alle.

¹²⁷ Det er ofte sagt tidligere: “Det var der Han tok brodden bort fra døden.” Det var der Paulus sa: “Å død, hvor er din brodd?”

¹²⁸ Jeg er blitt fortalt at mange insekter, bier og slikt, de har en brodd, og de er giftige med den. Men med en gang de stikker, så mister de brodden sin.

¹²⁹ Døden hadde en brodd i seg en gang; men Kristus på Golgata tok brodden ut av døden. Halleluja! Åh, når jeg tenker på det! Der trakk Han ut dødens brodd for meg og deg, hele dødens brodd.

¹³⁰ Paulus sa, da de skulle halshugge ham i det romerske fengselet, han sa: “Død, hvor er din brodd?” Pekte tilbake til Golgata, og det var der brodden ble tatt ut av døden. “Grav, hvor er din seier?” Han sa: “Men Gud være takk som gir oss seieren ved vår Herre Jesus Kristus.” Amen. Ja vel.

. . . staven (dommen) . . . , rekke . . . den ut . . . over havet, og kløve det. Israels barn skal gå midt gjennom havet på tørr grunn.

Jeg, se, Jeg skal forherde egypternes hjerter, og de skal følge etter deg. Så skal jeg bli herliggjort gjennom Farao og gjennom hele hæren hans, vognene og krigerne på vognene hans.

Da skal egypterne kjenne at Jeg er HERREN, når Jeg er blitt herliggjort gjennom Farao, vognene og krigerne på vognene hans.

Guds engel, . . .

131 Hør! Legg dere i tøylen nå. “Og Guds Engel, som gikk foran Israels fylking,” Han er fremdeles her.

. . . Guds engel, som gikk foran Israels fylking, flyttet seg og gikk bak dem. Og skystøtten forlot plassen foran dem og stilte seg bak dem. (eller, gikk opp her fra, og stod bak her; en mellommann i nødens stund.)

132 Når problemene begynner å møte deg, sykdom på alle kanter, vanskeligheter, kommer Guds Engel opp, går ut mellom deg og sykdommen, og står der i veien, og utfordrer deg til å ta Guds Ord.

133 Gud hadde gitt Israel løftet, at de ville gå inn i landet. Det var en million, sannsynligvis, menn som kom for å forfølge dem og gjøre slutt på dem, og slå dem ned som en flokk med dyr. Men Herrens Engel som var der for å føre dem til det lovede land, reiste Seg opp fra leiren og stilte Seg mellom dem og faren.

134 Halleluja! Han gjør det fremdeles. Han vil bane veien. Åh, jeg bare elsker Ham for det, gjør ikke dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han vil bane veien for enhver syk person som sitter her akkurat nå. Han har allerede banet veien, og Han står mellom deg og vanskelighetene.

135 Og jeg vet at Han er her akkurat nå. Du kan kalle meg en fanatiker hvis du vil; jeg er ikke ansvarlig for hva du sier. Men jeg er ansvarlig for hva jeg sier framfor Gud. Men Han som ledet Israels barn, hvis jeg har bedømt det riktig, på det Lyset som dere ser i kveld eller så på det bildet. Jeg regner med at de satte det ut i kveld. Den samme Guds Engel er i denne bygningen akkurat nå, for å gjøre helt nøyaktig det Jesus gjorde på den tiden. Han er her for å stadfeste. Nøyaktig det Han gjorde da, Han er nå og vil alltid forbli den samme. Guds Engel beveger Seg opp for å stå mellom oss og sykdom, stå mellom oss og døden.

136 Ikke rart David sa: “Ja, selv om jeg vandrer i dødsskyggens dal, frykter jeg intet ondt, for Du er med meg.” Ja visst.

137 Står der, Guds Engel gikk foran Israels leir, og flyttet Seg, gikk og stilte Seg mellom dem og fienden.

138 Og Guds Engel står i kveld mellom ethvert individ her og fienden. Jeg vet hva jeg snakker om. Jeg vet, mens jeg står her nå på plattformen, foran denne lille gruppen med mennesker i kveld, vet jeg at Gud har steget ned, kommet ned fra Herligheten, og står i denne bygningen nå. Om du bare vil våge å gå ut på Guds Ord, se om Han ikke går foran deg. Følg med.

139 Og Den kom mellom leiren og egypterne. Han kommer mellom deg og sykdommen din. Han står mellom deg og syndene

dine, akkurat nå. Hvorfor? Vi er i Menighetens utgang. Egypt ble alltid kalt verden, og da Israel kom ut fra . . . Husk, de var menighetsmedlemmer der nede. Men etter at blodet og forsoningen ble tilveiebrakt, ble de Guds omskårne.

¹⁴⁰ Og omskjærelsen i dag er dåpen i Den Hellige Ånd. "Alle," sa Stefanus, "alle dere uomskårne på hjerte og ører, hvorfor står dere alltid imot Den Hellige Ånd?"

Slik deres fedre gjorde, slik gjør dere." Den Hellige Ånd omskjærer i hjertet, skjærer bort tingene av verden. Det pleide å være slik at den gammeldagse hellighetsmenigheten levde det, oppførte seg som det, levde som det. Men i dag er den akkurat som resten av verden. Det er en skam. Vi lot bommene falle.

¹⁴¹ Gamle broder Spurgeon pleide å si, en gammel metodistpredikant venn av meg, pleide å synge en sang.

Vi lot bommene falle, vi lot bommene falle,
Vi har har gått på akkord med synd.
Vi lot bommene falle, sauene kom seg ut.
Hvordan kom geitene inn?

¹⁴² Fordi dere lot bommene falle! Slik er det. Dere senket standarden for kristenlivet, fordi seminarene klekket ut noen få predikanter og sendte dem ned for å gå på kompromiss med Sannheten. Men Den Hellige Ånd har alltid vært der for å fordømme synd, og står i kveld mellom den troende og tingene av verden. Amen.

Så kom den mellom egypternes fylking og Israels fylking. På den ene siden siden var den sky og mørke, og på den andre siden gav den lys om natten, så den ene fylkingen ikke kom nær den andre hele natten.

¹⁴³ Se, det samme som ble gitt *denne* gruppen av troende, Lys, forblindet *dem*.

¹⁴⁴ Ja vel, ta på dere sjokk-sikre jakker. Her kommer det. Hør her, hver den som forkaster Lyset blir blind og vandrer i mørket fordi du ikke tar imot Lyset. Amen. Gud sender forkynnere som forkynner Evangeliet. Han sender tegn og under blant mennesker for å stadfeste at Det er Sannheten; og mennesker forkaster Det, det er ikke noe annet tilbake enn mørke for deg. Vandre i Lyset mens Lyset skinner, min broder. Ta imot Lyset. Kristus er Lyset. Han har kommet for å bringe Lys til deg. Men de som forkastet Lyset tok imot mørket. Og enhver mann og kvinne i kveld som forkaster Lyset, vandrer i mørket uten å vite hvor han går. Han vakler i vei ganske bra, populær hos folket, men lurer på hvordan han står i Guds Nærvær.

¹⁴⁵ Legg merke til det! Hvilken fantastisk ting her. Han var Lys for én og mørke for den andre. Israelittene, da, etter at Moses ba kunne de legge seg ned i fred. Nå, følg med.

Så rakte Moses hånden ut over havet. Herren drev havet tilbake ved en kraftig østavind som blåste hele natten. Havet ble til tørt land, og vannet ble kløvd.

Så gikk Israels barn midt gjennom havet på tørr grunn. . .

146 Hvis dere legger merke til, mens Israels barn, som hadde kommet ut av mørket og tatt imot Lyset, da de kom i vanskeligheter, snudde Lyset seg rundt. Og de sov hele natten. Og mens de sov, sendte Gud en vind, som blåste ned over havet, og åpnet opp en redningsvei.

147 Halleluja til Lammet! Jeg er så glad for at jeg er blitt fylt med Den Hellige Ånd i kveld. Mens vi sover, fryder oss, hviler i Guds løfte!

148 Gud lovet dem å lage en redningsvei. Og mens de hvilte på dette løftet, var Gud der nede foran dem, åpnet opp en vei.

149 Hver mann og kvinne i kveld som vil ta imot Jesus Kristus på det grunnlaget; Den Hellige Ånd, mens du sover, mens du hviler i Hans løfte. Kanskje du er vanfør; kanskje du er blind; kanskje du ikke kan høre; kanskje du ikke kan se; kanskje du er syk; hjerteproblemer, kreft eller noe, døende. Ta imot Lyset i kveld og hvil på Det.

150 Og vinden som kom som en fremfarende, mektig vind på Pinsefestens Dag, vil bevege seg gjennom der og åpne opp en vei for deg, halleluja, slik at du vil gå rett gjennom sykdommens dal, rett tilbake til helsens land igjen. Du vil gå rett gjennom det landet av kalde, formelle, ned-lenkete, betydningsløse religioner; til et Hellig Ånds-fylt, lykkelig, jublende hjerte fullt av glede.

151 Gud viser Sin kraft, og viste den. Unnskyld meg, jeg blir for høylytt. Viser gjenløsning ved kraft. Han viste blodet der tilbake, på en ting. Han viste Sin kraft her, ved Sitt Blod, ved gjenløsning. Viste Sin kraft til å unnfly døden, ved blodet. Han viste Sin kraft for å lage en redningsvei, ved gjenløsningens kraft.

152 Og i dag, du som har tatt imot, amen, du som har tatt imot Jesu Kristi Blod, til å rense deg fra synd, Den Hellige Ånds kraft er her for å lede deg til dåpen i Den Hellige Ånd. Guds Kraft er her for å forvandle deg fra sykdom til helse. Gud beveger Seg videre i utgangen til Sin Menighet! Hun kommer ut i full blomst, der Gud vil samle, etter en stund, Sin hvete. Underfullt, kommer ut av mørket, inn i Det underfulle Lyset! Hvor vi elsker det! Hvor jeg gjør det! Hva det betyr for min sjel i kveld! Venner, dere. . .

153 Jeg snakket med en mann i dag, som nettopp traff meg mens jeg var ute. Og han sa: "Jeg har prøvd å fortelle mennesker." Sa: "Jeg har forandret meg mye, Billy, siden du var et barn." Sa: "Du pleide å komme innom og si til meg, på det stedet jeg hadde forretningene mine, at jeg burde få det rett med Gud, jeg burde ha det rett med Gud." Og sa: "Jeg lo liksom litt av deg. Men", sa:

“Billy, ting har forandret seg nå.” Sa: “Jeg vet hva du snakker om nå.”

Jeg tenkte: “Priset være Gud!”

¹⁵⁴ Han sa: “Jeg prøver å fortelle andre om det”, og sa, “de forandrer samtaleemnet og begynner å snakke om et morsomt blad eller noe. Åh, det er ikke meg. Nestemann borte på hjørnet, han kan dø. Han er den neste. Kanskje hans nummer er det neste, uten å vite hvilket nummer som er det neste.” Det kan være ditt i kveld, venn. Dette kan være tiden da Gud kaller deg.

¹⁵⁵ Gud, Den mektige Hellige Ånd står her i kveld mellom død og Liv; står her i kveld, mellom sykdom og helse. Jeg vet hva jeg taler om. Det er riktig. Akkurat nå, Den samme Hellige Ånd som du føler nå, enhver gjenfødt person er nødt til å føle den Ånden i rommet. Du kan ikke hjelpe for det. Hvis du har noe Liv, vet du at Den er der. Ja vel.

¹⁵⁶ Slik som en magnet, når den . . . Når en stor magnet kommer nær materialet, begynner det å flytte og bevege på seg, (hvorfor?) nærmere den kommer. Som en stor magnet som kom ned, her oppe, en gang i Hammond, Indiana. Jeg fulgte med på at de tok opp metallspon, på gulvet. De trakk i en kjempestor spak; ned kom en kjempestor magnet. Og de fikk feid all metallsporen ut på midten av gulvet. Og idet den gikk forbi, gikk all metallsporen som var magnetisert til magneten, jern, gikk rett opp og fulgte med magneten ut. Og de demagnetiserte det, slapp det ned i smelteovnen, og støpte det på nytt. Det var en masse aluminiumspon igjen. Jeg sa: “Hvorfor gikk ikke de med?”

Han sa: “De er ikke magnetisert til magneten.”

¹⁵⁷ Jeg sa: “Priset være Gud.” Jeg sa: “Hvorfor fulgte ikke disse med her nede, dette jernstykket?”

Sa: “Hvis du legger merke til det så er de boltet fast.”

¹⁵⁸ Og det er omtrent som en masse mennesker i kveld, venner. Du har blitt et kirkemedlem, men ikke magnetisert ved dåpen i Den Hellige Ånd. Så lar du noe lenke deg fast, en eller annen uenighet, lenke deg fast.

¹⁵⁹ Men en av disse dager, kommer det en stor magnet fra Øst, kalt Guds Sønn, som vil feie over dette landet. Og enhver person som er død i Kristus skal oppstå med Ham, for å reise over. Og disse gamle kroppene vil bli forvandlet og dannet i Hans lignelse, til Hans Egen herliggjorte kropp, der vi skal leve i all evighet, fri fra sykdom, fri fra alderdom, fri fra alt annet; og i Guds Herlighet, for å leve i Hans velsignede Nærvær for evig. Amen. Ikke la det skremme deg. Jeg føler meg religiøs akkurat nå. Det gjør jeg sannelig. Ja vel.

¹⁶⁰ “For jeg vet at min gjenløser lever, og på den siste dag vil Han stå på denne jorden; selv om likormene ødelegger denne kroppen,

skal jeg likevel i mitt kjød skue Gud; som jeg skal se for meg selv; mine øyne skal se og ingen andre.”

¹⁶¹ Ikke tro jeg er sprø. Jeg er ikke. Hvis jeg er, bare la meg være i fred. Jeg er lykkeligere slik enn jeg var på den andre måten. Ja, sir. Bare la meg forbli på denne måten. Åh, ja visst, “sprø”, for verden, for de tingene som verden kaller sprøtt kaller Gud velsignet. Du må “miste din forstand”, for denne verden, fordi (hvorfor?) du er ikke av denne verden.

¹⁶² Når du trår over den grenselinjen, blir du medborger av Guds Rike. Åh, du store! Hvor godt er det? Vel, du blir en ny skapning, (åh, du store) forvandlet fra dette som du er nå. “Dere er nå Guds sønner. Nå sitter vi sammen i Himmelske steder.” Ikke, “vil bli”, i Tusenårsriket. Vi er nå, akkurat nå er vi Guds sønner. “Akkurat nå sitter vi sammen i Himmelske steder i Kristus Jesus”, ikke bare i menigheten, “i Kristus Jesus.”

¹⁶³ Den oppstandne Herre Jesus er her. Han er her i Sin kraft. Han er her i Sin gjenløsningskraft. Han er her for utgangen. Han er her for å bringe ethvert menighetsmedlem inn i fellesskap med Seg. Han er her for å bringe enhver synder, uansett hvor ussel du er, er Han her for å bringe Sin oppstandelseskraft inn i ditt liv og gjøre deg til en ny skapning.

¹⁶⁴ Her for noen få år siden møttes alle verdens religioner, jeg tror det var i London, England eller et eller annet sted. Jeg husker ikke nøyaktig. Men da de alle talte for ulike kirker, muhammedanerne og buddhistene og slikt. En liten . . . en kar som representerte den amerikanske Hellighetskirken, John Witt tror jeg var navnet hans. Så da han reiste seg opp, hans tidspunkt for å tale, blant alle religionene representert i denne store samlingen, fortalte han historien om Lady Maccabee, hvor simpel hun var; ble arrestert i Oklahoma med en sigar i munnen og kjørte en . . . eller brøt fartsgrensen da hun kjørte gjennom gatene med en postvogn. Hun hadde begått så mange mord og så skitten og så tarvelig at, da de gikk for å dyppe henne i tjære og fjær, ville de ikke engang legge hendene på henne av frykt for å bli tilskitnet.

¹⁶⁵ Og da han hadde fortalt historien på en slik dramatisk måte, inntil alle tilhørerne satt på kanten av stolen sin. Han sa: “Mine herrer, fra denne verdens religioner, har din religion noe som ville rense hendene til Lady Maccabee?” Ingen sa et ord. Han hoppet opp i luften og slo hælene sammen og klasket hendene sammen. Han sa: “Jesu Kristi Blod vil ikke bare rense hendene hennes, men Det vil rense hjertet hennes.” Amen. Det er riktig.

¹⁶⁶ Jesu Kristi Blod vil ta den simplesteprostituerte i Louisville, Kentucky og skape en dame, en hellig ut av henne. Det vil ta spritsmugleren bort fra stedet der borte, og skape en gentleman ut av ham, og en Guds hellig.

167 Mine venner, borgere av Riket, mine medborgere fra Kentucky og Indiana og rundt omkring! Tror dere ikke i kveld at det er på tide for dere å tenke på denne Herre Jesus før deres siste sjanse er gått?

168 Når, dere ser Menigheten går ut i denne store utgangen, ser Ildstøtten lede foran oss; står og utfører mirakler og tegn. Han er her i kveld i all Sin gjenløsningskraft. Han er her for å gjøre hel enhver synder, å føre tilbake enhver frafallen. Han er her for å helbrede enhver syk person.

169 Han er det fulle Evangeliet. Og vi forkynner det fulle Evangeliet; spiser hele Lammet. Steker Det med Den Hellige Ånd og vet at Det er godt å spise, for Den Hellige Ånd har forutsagt oss at Det er virkelig godt. "Smak og se at Herren er god. Det smaker som honning i klippen."

170 Vår Herre Jesus her i Sin kjærlighet og kraft, i Sine mektige gjenløsende velsignelser! Åh, hvor Han står mellom menigheten og synden i kveld! Hvor Han står mellom deg og dommen; blødende, bedende!

171 Her for ikke lenge siden gikk jeg inn på et sted her oppe i Ohio, der jeg var i ferd med å felle min dom. Jeg hadde spist på en liten Dunkard-restaurant. Vi hadde et herlig møte. Jeg måtte bo flere miles ute på landet, på et lite motell. Jeg hadde spist på en Dunkard-restaurant; fine, elskverdige mennesker, og på søndag stengte de og gikk på møte. Jeg måtte gå på den andre siden til et vanlig, lite, alminnelig amerikansk sted for å spise middagen min.

172 Da jeg gikk inn døren, stod det til min overraskelse en statspolitimann med armen rundt ei jente og spilte på en spilleautomat. Nå, pengespill er ulovlig i Ohio, og der brøt lovens mann selv loven. Og kanskje en mann på min alder, kanskje gift med en familie et sted; med armene sine rundt en eller annen ung dame som stod der.

173 Jeg kikket tilbake over restauranten, noen gutter satt bak der, fulle, og en ung dame som ikke oppførte seg moralsk i det hele tatt. Jeg fikk øye på noen som satt på høyre side i dette bevertningsstedet. Der jeg skulle sette meg ned.

174 Der satt en eldre dame på rundt femti-åtte, seksti år gammel, gammel som min mor; som satt der med helt skrukkete hud og bitte små klær på seg. Og, åh, det var fryktelig. Og tåneglene hennes var malt lilla, leppene hennes var malt lilla, det grusomste syn du kan tenke deg. Håret hennes var klipt helt kort og frynsete slik som *det*. Og hun drakk.

175 Der satt to menn sammen med henne, satt der, så fryktelige ut, fulle, og en av dem lå over asjettene på bordet. Og da de unnskyldte seg og gikk ut på toalettet . . .

176 Jeg stod der. Jeg tenkte: “Å Gud, hvordan kan Du utstå det? Hvordan kan Du se på slikt som det? Når, selv i mitt hjerte, og jeg er så dårlig som jeg er, men, jeg lurer likevel på om min lille Sarah og Rebekah vil måtte vokse opp i en slik generasjon og se disse tingene. Herre, hvorfor bare utsletter Du det ikke fra jordens overflate?” Jeg tenkte: “Hvorfor bare gjør Du ikke det, Herre?”

177 Jeg satte meg ned der og bare begynte å gråte. Jeg så en visjon. Jeg så, slik det var, verden som snurret rundt i luften, og det var en regnbue rundt verden. Og noen som talte til meg, sa: “Det er Jesu Kristi Blod rundt denne verden som hindrer Ham fra å ødelegge den. Hvis Gud kan se synd, ‘Den dag dere spiser av det, den dag dør dere.’ Ethvert menneske under det Blodet der, har en . . . har fri vilje, til å gjøre sitt valg. Men hvis du dør og sjelen din svever utenfor nåden i det Blodet, er du allerede dømt før du kommer dit. Det er ikke noe tilbake for deg.”

178 Deretter så jeg meg selv. Jeg så min Herre Jesus stå der, med en tornekrone på Sitt hode, og tårene rant nedover, blandet med blod, mens det drypte ned fra skjegget Hans. Og jeg så syndene mine komme foran Ham, og hver gang de kom foran Ham slik som det, [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . inntil Han skalv. Tornene stakk inn i pannen Hans, mer. Han vaklet tilbake. Han ville si: “Far, tilgi ham, han vet ikke hva han gjør.” Og igjen ville jeg gjøre noe, og da var Blodet Hans slik som støtfangeren på en bil, beskytter bilen, og vernet meg fra Guds vrede, ufortjent.

179 Og jeg kom til Ham, sakte, knelte ned for Ham. Jeg sa . . . Kikket ned der, og liggende framfor meg, lå det en gammel synde bok, og navnet mitt var skrevet på toppen av den. Jeg sa: “Herre, vil Du tilgi meg?”

180 “Ja visst”, sa Han med kjærlige øyne; tok Seg til siden, tok litt Blod ut og skrev på den: “Tilgitt.” Og kastet den tilbake i Forglemmelsens Hav. Han sa: “Nå . . .”

Jeg sa: “Takk, Herre.”

181 Han sa: “Nå, Jeg tilgir deg; og du fordømmer henne.” Åh, det forandret bildet for meg.

182 Jeg—jeg kom ut av det. Jeg gikk bort der og satte meg ned hos henne og begynte å snakke. Og hun hadde et røft liv bak seg. Jeg sa: “Var du aldri en kristen?”

Hun sa: “Jeg ble oppdratt i et kristen hjem.”

Og jeg sa: “Hva skjedde?”

183 Hun fortalte meg om en tabbe med mannen sin, og med barna og så videre. Jeg sa: “Alle, i alle disse årene, har du ikke levd fredfullt siden du møtte Gud?”

Hun sa “Sir, det er sannheten.”

Jeg sa: “Vil du ikke ta imot Ham akkurat nå.”

Hun sa: “Vil Han ta imot meg?”

Jeg sa: “Han banker på hjertet ditt nå.”

¹⁸⁴ Og ut fra den spisealkoven, der på gulvet og knelte ned foran tilskuerne; spilleautomatene stoppet, vulgær banning stoppet, og alt annet. Og jeg løftet opp hendene mine, og hendene mine . . . og de stakkars, rynkete hendene, og ledet henne til Jesus Kristus. Det er riktig. Slik er det, venner. Ikke se . . . Jesus . . .

¹⁸⁵ Jeg bryr meg ikke om hva du har gjort, hvor svarte syndene dine er, hvor skittent livet ditt er; Gud står i kveld og banker på hjertedøren din for å tilgi deg, uansett hvem du er.

¹⁸⁶ La oss bøye våre hoder et øyeblikk. Søster, kom til orgelet der, vil du?

¹⁸⁷ Himmelske Far, åh, jeg ber at Du akkurat nå . . . mens Den Hellige Ånd beveger Seg i bygningen. La oss først søke Riket, for å finne velvilje hos Deg, så tror jeg Du vil helbrede de syke. Men akkurat nå, Far, mens jeg føler at det er en stor, dyp interesse og en overbevisning, folk vet at Din Menighet er i utgangen, og vi er på vei mot Dommen. Uten å vite om noen kan neste morgen komme til sengen, og der ligger vi, døde. På dette tidspunkt i morgen kveld er vi kanskje i et likhus et sted, og sjelene våre der ute i Evigheten.

¹⁸⁸ Å Gud, dette kan være den siste timen! Dette kan være den siste sjansen som menneskene vil få. Mange uten tvil, som sitter her, menn og kvinner som ønsker, som bare har levd et normalt godt liv, men har aldri blitt født på ny, vet ikke hva det betyr å bli fylt med Den Hellige Ånd, et fullstendig overgitt liv; med alle lenkene, skamfullheten, tatt fra dem, og Guds Ånd kan døpe dem inn i Sin nåde.

¹⁸⁹ Kjære Far, vil Du ikke i kveld, i Ditt elskede Barns Navn, Jesus, komme til ethvert hjerte og tale akkurat nå? Og må de i sitt hjertes enkelhet, løfte sine tanker til Deg, løfte sitt hjerte og si: “Her er jeg, Jesus. Ta meg nå, akkurat som jeg er, og form meg og dann meg til noe annet. Gjør meg til den slags mann Du vil at jeg skal være. Gjennom hele mitt liv har Du snakket til meg. Du har talt til meg. Du har prøvd å få meg til å handle annerledes. Du har prøvd å få meg til å gjøre den overgivelsen. Men nå er det sent på dagen, Herre, med meg, men jeg er klar for å komme nå.” Gi det, Far. Mens nåden kaller, før Dommen; Menighetens utgang, forlater Egypten; må de komme, gå sammen med den flotte gruppen, de utkalte. Vi ber om det i Hans Navn.

¹⁹⁰ Og mens vi har våre hoder bøyd, og øyne lukket, og kristne ber. Jeg lurer på om du bare vil løfte din hånd, si: “Broder Branham, husk på meg. Jeg—jeg tror at hvert ord du sier er Sannheten om Jesus Kristus. Og vi trenger alle å bli fylt med Ånden, og, jeg er ikke det ennå. Jeg har vært et kirkemedlem.” Eller kanskje du ikke har vært det i det hele tatt. Kanskje du har vært en synder som aldri har tatt imot Kristus. Eller du har vært et medlem av menigheten, og har ikke blitt født på ny. Vil

du løfte opp din hånd, si: "Husk på meg broder Branham, i din bønn. Jeg ønsker å få det rett."

¹⁹¹ Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, og deg, og deg, deg, deg og deg min broder; og deg søster; og du broder; du, du, du, broder, søster. Jeg ser.

¹⁹² Åh, over til venstre for meg, hvor mange her borte? Løft opp din hånd, si: "Husk på meg broder Branham, jeg ønsker å bli født."

¹⁹³ Nå, husk, Den Hellige Ånd taler til deg. Hvis jeg er Guds tjener, vet jeg like sikkert som jeg står på denne plattformen, at Den Hellige Ånd taler til hjerter her. Venner, jeg er kanskje underlig for dere, men jeg er ikke en fanatiker. Jeg vet hva jeg snakker om; hvis jeg vet hva problemet ditt er der ute, og hva sykdommen din er, og Gud hører min bønn for deg. Og rett her i denne bygningen sitter mennesker som har blitt helbredet for kreft og blindhet og døvhet og vanføre og alt annet. Se på møtene rundt om i verden. Hva med deg nå? Hva med det nå? Hvis Han vil høre min bønn for det, vil Han ikke høre min bønn for din sjelstilstand? Hvis Han vil åpenbare for meg hvor problemet ditt er, vil Han ikke åpenbare for meg nå hvor problemet ditt er også?

¹⁹⁴ Hvor mange flere vil løfte sin hand og si: "Broder Branham husk på meg. Jeg vil i denne stund be Gud om å være nådig mot meg?" Gud velsigne deg og deg og deg, deg, igjen. Åh, du store, bare over hele bygningen, overalt!

¹⁹⁵ Mens dere har deres hoder bøyd. Jeg lurar på om du som har løftet din hånd, bare har kun litt mer verdighet til å si: "Herre, jeg fikk nok velvilje til å løfte min hånd, gi meg nok nåde til å stå opp mens han ber. Hvis Han kommer for meg, før morgengry, Herre, er dette mitt tegn til Deg på at jeg ønsker å leve rett. Jeg ønsker å møte Deg en dag. Denne hosten vil komme snikende på og jeg vil klemme puten i dødens stund. Legen vil gå fra sengen min; ingenting kan gjøres. Da, Gud, se i nåde til min sjel. Mens dødens kalde tåke svever i rommet, må Sions gamle skip komme, bære meg av sted. Jeg vil reise meg, Herre. Det kreves en masse nåde, men Noe beveger meg. Jeg står." Gud velsigne deg, broder.

¹⁹⁶ Noen andre som vil stå, si: "Jeg står, Herre." Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, broder, søster. Bare bli stående. Alle som ønsker å bli husket i denne bønningen for din sjels frelse, vil dere stå. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, unge mann. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, min søster. Gud velsigne deg, søster; du broder.

¹⁹⁷ Noen andre som vil stå nå og si: "Her er jeg. Broder Branham, jeg står ikke framfor deg. Jeg står framfor Gud. Noe sa meg at jeg skulle reise meg, og jeg står." Vil du gjøre det? Bare stå opp på dine føtter. Bare ta Gud så mye. Gud velsigne deg, dame.

¹⁹⁸ Det er flere. Gud velsigne deg, dame. Det er riktig. Stakkars mor som holder sin lille baby, prøver å komme opp, tårer i øynene.

Vil du ikke komme? Reis deg opp igjen. Gud velsigne deg, dame, eldre dame som stod opp der, og virkelig gammel, vel vitende om at hun må møte Gud en av disse dager. Gud velsigne deg. Hvem vil stå opp neste gang nå, si: "Jeg vil stå"?

Bare forbli stående for bønner.

¹⁹⁹ Noen andre? Jeg bare føler det som om det er noen flere som ønsker å reise seg. Kanskje du bare ønsker å komme litt nærmere. Ikke utsett det noe mer. Bare reis deg. Vil du gjøre det? Dere som ønsker å komme nærmere Gud. Gud velsigne deg. Det er riktig. Vil noen . . . Gud velsigne deg, dame. Ja, så visst.

²⁰⁰ Det er minst tre mennesker til som jeg ser direkte på, som burde reise seg, fordi der står Guds Engel. Gud velsigne deg, dame. Det er riktig. Nå, ja vel, broder, hva med det? Ja vel. Og, Herrens Engel står, vet jeg. Jeg ser Den, og jeg vet at noen burde reise seg akkurat nå. Jeg vil bare vente et øyeblikk lenger. Må Gud . . . Du vet Han presser på ditt hjerte. Han står der, min venn. Det er Ham som sier at du skal reise deg. Vil du ikke gjøre det? Bare stå og ta imot Ham, akkurat nå. Ja vel.

²⁰¹ Er du sikker nå? Hvis Gud ville kalle deg i kveld i dette møtet; denne talen, denne invitasjonen vil møte deg der borte når du dør. Hva har du gjort med det? Hvis du ikke er helt sikker, så reis deg nå, slik at Han ser at du ønsker å ta imot, å vandre i Lyset.

²⁰² Nå, vår gode Himmelske Far, disse Dine kjære barn, mykgjorte hjerter, Ordet falt ned i deres hjerte i kveld. "Troen kommer av hørelsen og hørelsen av Ordet." Og Du kunne høre. Og Du mykgjorde hjertene deres, mange står, menn og kvinner, gutter og jenter som bekjenner Deg som sin egen kjære Frelser og Leder.

²⁰³ Og må Guds Engel som er her nå i kveld, må Han lede dem gjennom livet. Må de bli ledet til Golgata akkurat nå i sine hjerter og ta imot Jesus som sin Frelser. Og må Den Hellige Ånd ved Kristi Blod, komme ned over deres sjeler, og ta all likegyldigheten bort, og fyller dem med dåpen i Den Hellige Ånd. Må dette bli den største kvelden i deres liv. Vi vet det er det, for i kveld tar de imot Deg. Gi det, Herre, akkurat nå. Og må de gå hjem herfra i kveld, glade og jublende og prise Gud av hele sitt hjerte. Jeg ber denne velsignelsen i Jesu Kristi Navn.

Nå, må Herren velsigne dere mens dere setter dere ned.

²⁰⁴ La meg spørre dere nå. Hver enkelt av dere som stod, og dere vet at noe har skjedd med dere mens dere stod, løft opp din hånd. Bare løft opp din hånd, du vet noe skjedde. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er riktig. Det må det, venner. Det må det. Jeg stod, så her akkurat nå, den samme Engelen som jeg talte om, gående rett gjennom denne bygningen her; den samme Herrens Engel, Ildstøtten. Jeg har talt de siste fem eller ti minuttene, under den inspirasjonen. Jeg føler Den, bare ser Den bevege Seg

gjennom denne bygningen. Nå, dere tror kanskje at jeg skrøner for dere, men det er Sannheten.

205 Nå, jeg tror ikke engang at jeg vil kalle fram en bønnekø. Jeg tror jeg vil stå rett her og bare be Gud om å stadfeste at jeg har fortalt dere Sannheten, det er riktig, med tegn, under.

206 Hvor mange her inne ønsker å bli helbredet, de syke menneskene? Løft opp deres hender, hvor enn dere er. Bare løft opp din hånd, si: "Jeg tar imot det." Ja vel.

207 Jeg vil at dere skal se, leve og tro. Noen i denne forsamlingen, over *her*, noen over her, bare se og si: "Herre Jesus . . ."

208 Slik som dette. Jeg tror, grunnen til at jeg ga alterkallet først, er at vi må finne velvilje hos Ham. Dette er noe nytt for meg. Jeg må finne velvilje hos Ham først. Så hvis jeg har funnet velvilje og gjort en tjeneste . . . Og dere, et dusin eller to sjeler som kom til Ham akkurat da. Sannelig, sannelig . . .

209 Nå, dere, hver enkelt av dere som kom til Kristus, da, finn en god Hellig-Åndsfylt menighet og gå til den. Og søk der Hans dåp inntil du har funnet Den; bare gå, bare hver kveld, hver dag, bare fortsett å be. Og når du ser . . .

210 Nå, dere som er syke. Hvis jeg har fortalt dere Sannheten, vil Gud vitne om at det er Sannheten. Det er riktig. Eneste som kan gjøre det. Og Gud vil gjøre det kjent hvis du bare vil be og tro av hele ditt hjerte. Bare se og si dette . . .

211 Da Herrens Engel møtte meg der ute i Greens Mill i Indiana for åtte år siden; etter at det helt siden jeg var et barn, fulgte meg, og viste visjoner. Da jeg gikk til Ham, sa Han: "Hvis du er oppriktig, får folket til å tro deg, skal ingenting stå i veien for dine bønner."

212 Nå, Han kunne gjøre det samme for deg nå som Han kunne da. Han har oppstått fra de døde. Og Han . . . der er forsamlingen der ute framfor Ham. Han vet hva som er i hver og en av dere, hva dere har gjort, hva som er problemene deres, alt om det. Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Så tro Det av hele ditt hjerte.

213 Jeg legger merke til en ung mann som sitter her og tror, som prøver å ha tro. Tror du at Gud vil la meg vite hva som feiler deg? Gjør du? Hvis Han gjør det, vil du ta imot din helbredelse? Du har hjerteproblemer. Er ikke det riktig? Hva om jeg fortalte deg nå at du er frisk fra det? Ville du tro det? Stå opp bare et øyeblikk. Du har et nervøst hjerte og en mislyd over hjertet. Det har plaget deg en stund. Hver gang når du legger deg ned også, får du kvelningsfornemmelser, og det slår masse fram og tilbake, hjertebank. Er det riktig? Fordi, det forårsaker fordøyelsesbesvær i magen, kommer opp gjennom disse årene. Er ikke det sant? Du vil ikke bli plaget av det noe mer. Bare ta vare på det du har akkurat nå; du kan gå hjem og være frisk.

214 Jeg leser ikke tankene dine. Jeg er en total fremmed for deg. Du er bare en mann som sitter der. Er det riktig? Aldri sett deg i mitt liv, og har aldri visst noe om deg. Er det sant? Tro at Herren er her!

215 Når sannheten skal sies, unge mann, jeg ønsker å spørre deg om noe, og du ser om dette er sant eller ikke. Bare for noen få øyeblikk siden, helt plutselig så kom noe underlig over deg da jeg begynte å snakke om “insektet som ikke lenger hadde sin brodd.” Var ikke det riktig? Var det ikke en merkelig følelse du fikk, da du satt der? Er ikke det riktig? Og kikket du ikke på meg i samme stund, og jeg fikk øyekontakt med deg i samme stund? Det var da du ble helbredet for hjerteproblemer, der og da. Amen. Det er helt riktig. Han er her.

216 Jeg leser ikke tankene deres, venner. Jeg taler bare Sannheten, og Gud stadfester at det er Sannheten.

217 Hva mener du om det, som sitter der ved siden av ham? Tror du? Tror du at jeg er Guds profet? Tror du hvis Gud . . . Du lener deg fremover, her på første rad, det er grunnen til at jeg snakker til deg så mye, Ånden inn bak der, rundt meg. Men tror du, hvis jeg kan få kontakt med din ånd, at Gud vil åpenbare hva som er galt? Vil du ta imot din helbredelse? Du er en diabetiker. Er det riktig? Løft opp din hånd hvis det er sannheten. Stå opp på dine føtter. Tar du imot din helbredelse nå? Må Herren Jesus Kristus gjøre deg fullstendig frisk. Gud velsigne deg.

218 Ha tro. Noen *her* inne tror. Ha tro av hele ditt hjerte.

219 Jeg ser en ung mann som sitter der med en blå dress på seg. Der står Den rett over ham. Du har en hudsykdom, har du ikke, unge mann? Er ikke det riktig? Stå opp på dine føtter. Åh, jeg skjønner, du er sammen med denne delegasjonen. Er det riktig? Vel, ønsker du å reise hjem frisk? Løft opp din hånd og si: “Herre Jesus, jeg tror nå at Herrens Engel leder videre. Og jeg tror at jeg er helbredet.”

220 Hva mener du om det, sidemannen hans der, tror du også? Stå opp på dine føtter et øyeblikk, så jeg kan se på deg. Tror du av hele ditt hjerte at jeg er Guds tjener? Ønsker du å komme over det hjerteproblemet? Det var det du hadde, var det ikke? Det var det du “*hadde*”, sa jeg. Du har det ikke nå. Du kan også gå hjem.

221 Sidemannen hans, hva tror du om det, sir? Tror du av hele ditt hjerte? Tror du at jeg er Guds profet? Stå opp på dine føtter. Tror du av hele ditt hjerte nå? Du hadde nervøsitet. Er ikke det riktig? Skjønner? Er det riktig? Løft opp din hånd. Du kan gå hjem frisk nå. Jesus Kristus gjør deg frisk.

222 Hva med nestemann, stå, nederst på raden, tror du av hele ditt hjerte? Stå opp på dine føtter. Tror du at jeg er Guds profet, er Hans tjener? Tror du Han ville fortelle meg hva som er galt med deg, at du ville ta imot din helbredelse? Det er i halsen din. Er det riktig? Gå hjem og vær frisk i Jesu Kristi Navn.

²²³ Noen andre i denne bygningen som ønsker å bli friske, kan reise seg og bli friske. Hvis dere har trodd på meg, som Guds tjener, stå opp på dine føtter. Gud velsigne deg. Kvinneproblemer, kreft, der går det. Gud være velsignet! Hver og en av dere, løft opp deres hender til Gud.

²²⁴ Vår Himmelske Far, jeg fordømmer nå enhver sykdom i denne bygningen, kaster ut enhver ond ånd, og må Den Hellige Ånd ta over nå og gjøre enhver person frisk.

²²⁵ Legg hendene over på hverandre og si: "Priset være Herren", overalt. Og fryd dere og vær glade, for Jesus Kristus er her, Guds Lam, for å gjøre dere alle sammen friske.

GJENLØSNING VED KRAFT NOR54-0329
(Redemption By Power)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk mandag kveld den 29 mars 1954 i The Church Of The Open Door i Louisville, Kentucky, U.S.A., er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org